

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/45/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518010012
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2518010012.6

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla v trestnej veci proti obžalovanému G. G., pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. c/, odsek 3 písm. b/, odsek 4 písm. f/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 28.02.2018 sp. zn. 16T/5/2018 na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.09.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného G. G., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného G. G. za vinného :

v bode 1/

- z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona,

- z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f/, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona,

v bode 2/

- zo zločinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. c/, odsek 3 písm. b/, odsek 4 písm. f/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona

na tom skutkovom základe, že

1/ napriek tomu, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/49/2016 zo dňa 8.10.2016, právoplatným dňa 8.10.2016, za trestný čin krádeže § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, ktorý mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov a

hoci mu bola dňa 22.05.2016 príslušníkom Obvodného oddelenia PZ Piešťany uložená pokuta vo výške 30 Eur blokom na pokutu nezaplatenú na mieste evidenčné číslo bloku 12075658 za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov za to, že dňa 22.05.2016 o 08:15 hodine v obchodnom dome Tesco v Piešťanoch odcudzil elektrický pilník značky Scholl v hodnote 39,90 Eur, v presne nezistenom čase dňa 10.12.2016 v obci V., na ceste J.R., našiel a privlastnil si tam majiteľom poškodeným U. B. stratenú pánsku peňaženku s obsahom finančnej hotovosti 70 Eur, jeho osobnými dokladmi

ako občiansky, vodičský preukaz, oprávnenie na vedenie vysokozdvížneho vozíka, kartička poisťovne Všeobecnej zdravotnej poisťovne a 3 kusmi platobných kariet k jeho osobným účtom v spoločnostiach X. a. s., N. F. a. s. a E. V. a. s., z ktorých následne platobnou kartou vydanou E. V. a. s. k účtu číslo F XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX dňa 10.12.2016 v čase o 16:35 hodine v Piešťanoch na ulici Žilinskej ceste 10 v bankomate ATM ČSOB a. s., neoprávnenne vykonal výber hotovosti v sume 200 Eur, ktorú následne použil pre vlastnú potrebu, čím spôsobil poškodenému U. B.kodu v celkovej výške 313 Eur,

2/ napriek tomu, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. OT/49/2016 zo dňa 8.10.2016, právoplatným dňa 8.10.2016, za trestný čin krádeže § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, ktorý mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov a napriek tomu že bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/21/2017 zo dňa 26.06.2017, právoplatným dňa 26.06.2017, za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, dňa 02.11.2017 v čase približne o 11:30 hodine v P. na ulici M. pristúpil zozadu k poškodenej Z. I., 79 ročnej, ktorej strhol na predlaktí ľavej ruky zavesenú dámsku kabelku, v ktorej sa nachádzala peňaženka s finančnou hotovosťou 60 Eur, taštička na doklady, v ktorej mala občiansky preukaz, vodičský preukaz a kartičku poisťovne Všeobecnej zdravotnej poisťovne na meno poškodenej, zväzok kľúčov, mobilný telefón značky MyPhone, dioptrické okuliare s puzdrom, hrebeň, zapaľovač, dáždňik, a následne s ňou utiekol preč, pričom si z nej ponechal hotovosť a mobilný telefón, ktoré použil pre vlastnú potrebu a kabelku so zvyškom vecí zahodil do koša, čím poškodenej Z. I. spôsobil škodu krádežou vo výške 272 Eur.

Za túto trestnú činnosť uložil obžalovanému nasledovné tresty :

Za skutok v bode 1/

Podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. h/, § 38 odsek 3, § 41 odsek 1, § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 26.06.2017 sp. zn. 8T/21/2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému U. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko N. J. R. XXXX/X, V., škodu vo výške 313 Eur.

Za skutok v bode 2/

Podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, za použitia § 36 písm. l/, písm. n/, § 38 odsek 3, § 43 Trestného zákona, ďalší trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienené.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Z. I., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko M. XXXX/X, P., škodu vo výške 60 Eur.

Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku, súd I. stupňa rozhodol o vine obžalovaného na základe jeho vyhlásenia o vine na hlavnom pojednávaní dňa 28.02.2018. Zároveň súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol všetky rozhodujúce skutočnosti, ktorými sa zaoberal pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, keď s poukazom na trestnú minulosť obžalovaného, najmä jeho odsúdenie vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. OT/49/2016 a sp. zn. 8T/21/2017 dospel k záveru, že účel trestu možno dosiahnuť len nepodmienečným trestom. Súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na konkrétne skutočnosti a dôkazy, na základe ktorých dospel k záveru, o tom, že za skutok v bode 1/ rozsudku prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu a za skutok v bode 2/ rozsudku uloženie ďalšieho trestu.

Výrok o treste tohto rozsudku napadol včas podaným odvolaním obžalovaný, ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne Mgr. Zdenky Rusnákovej. V dôvodoch odvolania namietala, že nesúhlasí s výškou uloženého trestu, tento považuje za neprimeraný. Obžalovaný si uvedomil nesprávnosť svojho konania, toto úprimne oľutoval a prejavuje účinnú snahu po náprave, na ktorú skutočnosť súd I. stupňa neprihliadal. Neprihliadal ani na to, že trestné činy spáchal počas drogovej závislosti, pričom omamné a psychotropné látky v súčasnej dobe už neužíva a vykonáva protitoxikomanické liečenie. Navyše súd I. stupňa pri ukladaní trestu nezohľadnil ani jeho vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní, ktoré súd akceptoval. Samotné vyhlásenie o vine, teda priznanie a úprimná ľútosť sú také mimoriadne okolnosti prípadu, ktoré odôvodňujú použitie mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Trestného zákona, pričom v danom prípade je nutné prihliadnuť aj na napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti, ktoré bolo pre odhalenie páchatel'a skutku v bode 2/ rozsudku podstatné a je pravdepodobné, že v opačnom prípade by zostal páchatel' neznámy. Obžalovaný od začiatku trestného konania napomáhal orgánom činným v trestnom konaní v objasňovaní trestného činu, už od začiatku trestného stíhania sa ku skutku priznal a tento oľutoval, čo považuje za tak mimoriadne okolnosti prípadu, ktoré odôvodňujú použitie modelačného ustanovenia § 39 Trestného zákona, pretože existencia viacerých poľahčujúcich okolností je hodnou osobitného zreteľa. Vyhlásením o vine podstatne uľahčil súdu dokazovanie jeho trestnej činnosti, toto vyhlásenie je možné postaviť na úroveň dohody o vine a treste s prokurátorom, preto tiež prichádza do úvahy mimoriadne zníženie trestu. Vyhodnotiť jeho postoj iba ako poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v priznaní a oľutovaní trestného činu pri napomáhaní príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti považuje v danom prípade za nepostačujúce. Z uvedených dôvodov obhajkyňa navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 Trestného poriadku rozhodol sám rozsudkom vo veci a uložil mu trest za použitia § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Obžalovaný a jeho obhajca zotrvali na písomných dôvodoch odvolania aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu. Obžalovaný navyše uviedol, je v stálom kontakte s rodičmi, ktorí mu prisľúbili, že v budúcnosti môže u nich bývať, prípadne, že ho zamestnajú. Má tak vytvorené vhodné podmienky na riadny život, tiež sa chce naďalej zúčastňovať protitoxikomanickej liečby, ktorú navštevoval pred výkonom väzby.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť s tým, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania, na to oprávnenou osobou, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť konania, ktoré im predchádzalo, dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Poukazuje pritom na ustanovenie § 317 odsek 1 Trestného poriadku, v ktorom je obsiahnutý obmedzený revízný princíp a odvolací súd preskúma len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a na iné chyby odvolací súd by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V procesnom postupe súdu I. stupňa, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku, odvolací súd nezistil žiadne pochybenia. Súd I. stupňa rozhodol na hlavnom pojednávaní, ktoré bolo vykonané v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28.02.2018 obžalovaný, po príslušnom poučení, vyhlásil podľa § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Obžalovaný sa kladne vyjadril k súdom zisťovaným skutočnostiam v zmysle § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku a súd, uznesením podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku, prijal vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré sa mu kladnú za vinu v obžalobe a zároveň podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia.

Následne súd I. stupňa vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi najmä odpisom z registra trestov a registra priestupkov, hodnoteniami obžalovaného, obsahom pripojených spisov Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/21/2017 a sp. zn. 0T/49/2016, pričom procesné strany nemali návrhy na doplnenie dokazovania.

S poukazom na rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/21/2017 zo dňa 26.06.2017 súd I. stupňa správne zistil, že za skutok v bode 1/ rozsudku prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, nakoľko tohto skutku sa dopustil dňa 10.12.2016 teda jednoznačne pred vyhlásením odsudzujúceho rozsudku vo vyššie uvedenej trestnej veci, kde bola rovnako vina ustálená na základe vyhlásenia obžalovaného o vine a za prečin krádeže mu bol podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona pri prevahe poľahčujúcich okolností postupom podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona a § 39 odsek 2 písm. d/, odsek 4 Trestného zákona uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vo vzťahu ku skutku 1/ rozsudku súd I. stupňa v prejednávanej veci správne ustálil u obžalovaného poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, ktoré spočívajú v tom, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a tiež v tom, že napomáhal v objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Rovnako správne súd I. stupňa ustálil aj priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona spočívajúcu v tom, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a správne a v súlade so zákonom, pri prevahe poľahčujúcich okolností, ukladal súhrnný trest postupom podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona, v zmysle ktorého sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby znižuje o jednu tretinu.

Skutok v bode 2/ rozsudku súd I. stupňa správne posúdil ako recidívu vo vzťahu k odsúdeniu obžalovaného, ktoré mu bolo uložené rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/49/2016 z 08.10.2016 v spojitosti s uznesením Okresného súdu Piešťany rovnakej spisovej znaky zo dňa 08.11.2017, keď z obsahu tohto spisu je zrejmé, že uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov nastúpil dňa 05.12.2017, z čoho vyplýva, že skutku v bode 2/ rozsudku sa dopustil skôr, ako vykonal trest odňatia slobody vo veci sp. zn. 0T/49/2016 a tak prichádzalo do úvahy uloženie ďalšieho trestu v zmysle § 43 Trestného zákona.

Krajský súd konštatuje, že aj vo vzťahu ku skutku 2/ rozsudku súd I. stupňa správne ustálil poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona a následne správne ukladal obžalovanému ďalší trest postupom podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona.

V prejednávanej veci boli obidva tresty uložené obžalovanému na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorú výmeru považoval krajský súd za primeranú nielen rozsahu žalovanej trestnej činnosti a jej spoločenskej nebezpečnosti ale aj osobe obžalovaného, keď uložené tresty zodpovedajú všetkým základným zásadám pre ukladanie trestu v zmysle § 34 Trestného zákona, v zmysle ktorého, pri určení druhu trestu a jeho výmery, má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

V prejednávanej veci sa krajský súd zaoberal aj možnosťou mimoriadneho zníženia trestu analogickým použitím ustanovení § 39 odsek 2 písm. d/, odsek 4 Trestného zákona, keďže obžalovaný vyhlásil na hlavnom pojednávaní podľa § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinný zo žalovaných skutkov, ktoré vyhlásenie bolo prijaté.

Podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj.55/2016 zo dňa 27.06.2017 (R 44/2017),“ ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 odsek 2 písm. d/, odsek 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne), naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 odsek 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku (po prijatí takéhoto vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny dokonca bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“ Z odôvodnenia tohto stanoviska vyplýva, že dôvodom použitia analógie je podmienenosť mimoriadneho zníženia trestu oboma procesnými úpravami na rovnakom princípe, ktorý umožňuje obžalovanému vzdať sa dokazovania na hlavnom pojednávaní. Kým v prípade dohody o vine a treste môže takto obvinený získať mimoriadne znížený trest už len na základe samotnej dohody, ktorú v opačnom prípade nemusí uzavrieť (v prípade neschválenia dohody súdom sa obvinený vracia do štandardného režimu dokazovania viny v súdnom konaní), v prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastanú účinky v zmysle § 257 odsek 5 a odsek 8 Trestného poriadku. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne.

Citované stanovisko trestnoprávneho kolégia dáva súdom v aplikačnej praxi možnosť mimoriadneho zníženia trestu postupom podľa § 39 odsek 2 písm. d/, odsek 4 Trestného zákona v prípadoch, ak bolo prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine, avšak nie povinnosť mimoriadneho zníženia trestu.

V prejednávanej veci krajský súd zistil, že síce formálne boli splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu v zmysle vyššie citovaného stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR, na druhej strane však dospel k záveru, že s poukazom na osobu obžalovaného, rozsah jeho trestnej činnosti, predchádzajúce odsúdenia a drogovú závislosť, by mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby (na ktorej boli oba tresty uložené), bolo v rozpore s účelom trestu. Navyiac krajský súd poukazuje na obštrukcie obžalovaného v priebehu konania na odvolacom súde, zamerané jednoznačne na to, aby o jeho odvolaní nebolo rozhodnuté skôr ako vykoná trest v inej trestnej veci, ktorý postoj obžalovaného jednoznačne spochybňuje úprimnú ľútosť, hoci mu táto poľahčujúca okolnosť bola priznaná.

Pretože krajský súd nezistil žiadny dôvod na zrušenie a zmenu napadnutých výrokov o treste, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol, keď mal za to, že uložené tresty nemožno považovať vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a osobu obžalovaného za neprimerané a aj zaradenie obžalovaného na výkon uložených trestov je v súlade so zákonom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.